کف خیابان

نفت چیست؟

مانلی فخریان

■ خسته شده‌ایم این روزها از بس که واژه نفت در زندگی ایرانی می‌چرخد، یا شاید بهتر باشد بگوییم خسته شده‌ایم از بس نفت در همه امور می‌چرخد و همه جا بوی نفت گرفته است. باور کنید این بحث مربوط به امروز هم نیست. کل تاریخ ایران را نفت پر کرده است؛ کالایی که حتما دیگر زیاد هم ربط به اقتصاد ندارد و همه جا سرک می‌کشد. ما هم البته کاری به اقتصاد نداریم، فقط می‌خواهیم حالا که زندگی‌مان را برخی از مفروضات و اسامی اقتصادی پر کرده است با مردم در همین کوچه و خیابان‌ها سر و کله بزنیم؛ مثلا از آنها بپرسیم که وقتی این همه دولتی‌ها صحبت از نفت می‌کنند آیا شما (یعنی مردم) هم به نفت فکر می‌کنید؟

برای پیدا کردن جواب این پرسش، اول از همه به چهارراه استانبول رفتم؛ مرکز خرید و فروش دلار و یکی از نقاط اصلی اقتصاد در میان مردم. صدای فریاد مردی برای فروختن دلار و یورو و پوند توجه‌ام را جلب کرد، به سمت او رفتم و به بهانه خرید دلار، سر صحبت باز شد. «از شغلت راضی هستی؟»

می‌خندد و می‌گوید: «اگر نباشم چه کنم، شکم زن و بچه را کی سیر می‌کند.»

«یک سوال ساده، شما می‌دانی نفت چیست؟»

«مگر می‌شود ندانم، یک منبع پردرآمد زیرزمینی که همه بدبختی‌های ما از دست آن است.» «چرا؟ مگر درآمد نفت برای کشور خوب نیست؟» مکث می‌کند و انگار که سوال عجیبی پرسیده باشم می‌گوید: «دلتان خوش است؟ نفت کجا بوده؟ کدام درآمد؟» با تعجب می‌پرسم: «یعنی می‌خواهید بگویید ما نفت و اقتصاد نفتی نداریم؟» «چرا، داریم خیلی هم زیاد داریم، خودشان می‌خرند و می‌فروشند و برای ما تعریف می‌کنند، اقتصادش هم ما نمی‌فهمیم چه می‌شود، هرچه هست می‌دانم همه بدبختی‌های ما از نفت است، آنقدر به نفت وصل شده‌ایم که همه زندگی‌مان شده نفت.» «یعنی اگر نفت نداشتیم شما مشکلی نداشتید؟»

«چه نفت باشد چه نباشد من باز هم باید اینجا بایستم و دلار بفروشم، پس این سوال را برو از همان کسانی که نفت را دیده‌اند و خرید و فروش می‌کنند، بپرس.» تقریبا عصبی شده، راهش را می‌کشد و می‌رود. در میان این شلوغی چهره خانمی را می‌بینم که با پسرش در میان دلارفروش‌ها پرسه می‌زند، گاهی قیمتی می‌پرسد و می‌رود. نزدیکش می‌روم و خودم را معرفی می‌کنم، می‌گویم، خبرنگارم و فقط چند سوال ساده از او می‌پرسم.

«شغل‌تان چیست؟» «خانه‌دارم ولی پسرم درس خوانده است، مهندس شده حالا می‌خواهد برود خارج، بلکه بیشتر درس بخواند به مملکتش خدمت کند.»

«شما می‌دانید نفت چیست؟»

«چرا ندانم، نفت، نفت است دیگر.»

پسرش میان حرف‌مان می‌دود و می‌گوید: «نفت منبع درآمد خیلی خوبی برای هر کشور است. اصلا اقتصاد نفتی بخش مهمی از اقتصاد کشورهای نفت‌خیز است.» شغلش را می‌پرسم، می‌گوید: «تازه درسم تمام شده و بیکارم، می‌خواهم از ایران بروم. اینجا کار و پول ندارم.» «شما فکر می‌کنید سرزمینی که نفت دارد چرا این همه درگیر بیکاری است؟» «سرزمین نفت دارد و کار ما هم این شده که پول نفت را بدهیم کالای خارجی بخریم، چه می‌دانم پول نفت چیست و کجا می‌رود.»

«پس اگر نفت نداشتیم بهتر بود؟»

«شاید اگر نداشتیم این همه بیکار هم نداشتیم، فکر می‌کنم یک چیزی این بین اشتباه شده و آن هدایت کردن اشتباه این منبع درآمد است، چه جوری بگویم شاید درآمدش سهم ما پایین‌نشین‌ها نشود، بالاشهری‌ها حتما از نفت بیشتر می‌دانند.» «پس نفتی که مدیران از آن حرف می‌زنند، چیست؟»

«ظاهرا نفت آنها با نفت ما خیلی فرق دارد. نمی‌دانم آنها از نفت چه می‌دانند؛ فقط می‌دانم نفتی که سهم ما می‌شود با آنچه آنها می‌گویند خیلی فرق دارد. نفت ما درآمد هنگفتی ندارد اما نفت آنها منبع اصلی درآمد است، خلاصه که نمی‌دانم این نفت چه کار می‌کند.» پیرمردی که از کنار ما می‌گذرد و شاهد این مکالمه بوده نگاهی به من می‌اندازد و می‌گوید: «دخترم این وعده‌ها را که نفت سر سفره مردم می‌آید، ما زیاد شنیده‌ایم. سنی از من گذشته و دیگر این چیزها باورم نمی‌شود، نفت را می‌خرند و می‌فروشند اما آنجا که باید خرجش کنند، نمی‌کنند. از شما چه پنهان خیلی سال است که حالم از نفت به هم می‌خورد، شاید اگر نفت نداشتیم خوشبخت‌تر بودیم. کسی چه می‌داند...» می‌گوید و می‌رود و حتی من فرصت نمی‌کنم بپرسم شغلش چه بوده. سرازیر می‌شوم به سمت شمال شهر و بچه‌های مرفه که فقط یک فقره ماشین زیر پایشان می‌تواند چندین خانواده پایین‌شهر را تامین کند. صدای موزیک خارجی از باندهای پرقدرت یکی از ماشین‌ها می‌آید و کل خیابان را گرفته. نزدیک‌تر می‌روم پسر بچه‌ای بیست‌ویکی، دو ساله سیگاری در دستش، نگاهی پرمعنا به من می‌کند. مستقیم می‌روم سر اصل مطلب: «شما می‌دانید نفت چیست؟» می‌خندد سیگارش را پرت می‌کند: «بله که می‌دانم، مایع سیاه بدبو.» «یعنی این همه تعریف نفت است؟» «نه، نفت یعنی پول نقد برای اداره کشور، البته من پدرم در کار تولید نفت است و می‌دانم این مایع بدبو برای اینکه به پول نزدیک شود چه سختی‌هایی را تحمل می‌کند.» «پس نفت سر سفره شما هست؟» «حتما هست دیگر، من خبر ندارم.» پایش را رو گاز فشار می‌دهد و می‌رود. از فرد دیگر می‌پرسم: «نفت یعنی چه»؟ نگاهش را از نگاهم می‌گیرد و می‌گوید یعنی اینکه دلت زیادی خوش است و می‌رود. باز هم از فرد دیگری می‌پرسم «نفت یعنی چه» و او فقط لبخند می‌زند و می‌گوید: «همان کالایی است که اگر نباشد هیچ‌کس دوست ندارد در اقتصاد ما مدیر شود چون کار بسیار سخت است.» لبخندش کمی آزارم می‌دهد و دوباره این سوال را به مردم تعارف می‌کنم ولی... در راه که برمی‌گردم دایما تصویر و صدای مسوولان در گوشم می‌پیچد که از نفت و درآمدش برای مردم حرف می‌زنند و وعده می‌دهند، اما تصویر این مردمی که دیدم در ذهنم پررنگ‌تر می‌شود که درآمد نفت را اصلا حق خودشان نمی‌دانند، یعنی حتی به وعده‌های دولت هم فکر نمی‌کنند و انگار این‌گونه تربیت شده‌اند که نباید سهمی از نفت را بخواهند چون آن را بلای اصلی اقتصاد و شاید عقب‌ماندگی کشور می‌دانند. اما آیا واقعا این‌گونه است؟

ماجراهای «نم» و «فردوسی‌پور»

رضا زندی

از اجلاس «نم»، حالا تنها خاطراتش مانده است. ۱۴ ساعت ممتد در ستاد اجرایی‌اش، پیگیر صدور کارت ورود برای انجام مصاحبه‌های نفتی بودم. شرح آن روز بماند. که «ماندنی»ها خطوط تاریخ‌اند. نوشتن چند جمله، انجام وظیفه خبری است برای یکی از مهمترین جلسه‌های بین‌المللی در ایران.

۱- برگزاری این اجلاس اگر جلوتر از اجلاس سران سازمان کنفرانس اسلامی در دهه ۷۰ بود، ایراداتی هم داشت. زیبنده نبود که دیپلمات یک کشور خارجی، در انتهای روز، به دنبال صدور کارتش باشد و همراهان ایرانی‌اش نتوانند توجیهی برایش بیاورند تا محل ستاد را ترک کند پسندیده نبود. چند نفر از یک هیات دیپلماتیک تاخیر در صدور کارت‌شان را برداشت دیگری کنند! تامین امنیت اجلاس، آن هم در شرایط خاص ایران مهم و حتما دشوار بوده، اما نمی‌توان به بهانه آن، همه چیز اجلاس را «کادو پیچ» کرد. باید نقدها را برای بهتر شدن شنید. طرح ایرادات اجلاس غیرمتعهدها در تهران، بر عهده کارشناسان است.

۲- اگر حرفه‌ای‌گری و حفاظت از استقلال شغلی، معیار اصلی گزینش اشخاص برای شغل‌های مختلف باشد نتیجه بهتری به دست می‌آید. اگر رسانه‌های مستقل با نگاه‌های تخصصی، حضور «بازتر» در اجلاس غیرمتعهدها را داشتند بهره‌وری بهتری برای منافع ملی داشت. مترجم صدا و سیما هم، اگر آنقدر حرفه‌ای بود که «باید»، آن «اشتباه هزینه‌زا» در ترجمه سخنان رییس‌جمهور مصر پیش نمی‌آمد، هر چند ترجمه تند و سریع است. حرفه‌ای‌گری، امانتداری می‌آورد و امانتداری، استقلال حرفه‌ای را بیشتر می‌کند و این برای برهه‌های حساس ملی، با اهمیت‌تر است.

۳- از صداوسیما شاهد مثال می‌آورم که اما و اگر نداشته باشد. «عادل فردوسی‌پور» با «برنامه نود»ش نشان داد که وقتی برای یک «آقای حرفه‌ای»، مستقل و دارای دغدغه‌های شغلی، و نه سیاسی، میدانی باز شود، سلایق مختلف دور برنامه‌اش جمع می‌شوند، می‌تواند تاثیرگذار باشد، گاه اتفاق ملی به وجود آورد، اشتباه هزینه‌زا نداشته باشد، تضارب افکار بیافریند و باعث ارتقا شود. حتی در روزهایی هم که تلویزیون ریزش مخاطب می‌گیرد همچنان ایرانیان ورزش‌دوست را تا نیمه‌شب بیدار نگه دارد. کشور از اعتماد به حرفه‌ای‌ها زیان نکرده است. رعایت استقلال و امانت هم، از اصول حرفه‌ای است. صداوسیما می‌توانست به مترجم حرفه‌ای‌تری اعتماد کند. امانتدار و مستقل.

۴- سیاست باید دستاوردهای برگزاری شانزدهمین اجلاس سران غیرمتعهد را تشریح کند. در حوزه مرتبط با خبرش، امکان استفاده از «اینترنت پرسرعت»، برای خبرنگاران حاضر در محل اجلاس «جالب و تازه» بود. ظاهرا به شرکت‌های مخابراتی هم گفته شده بود تا با تمهیدات لازم، تمام خرابی‌های اینترنتی را سریع مرتفع و اجازه بروز آن را ندهند.

۵- یکی از مزایای میزبانی رویدادهای مهم بین‌المللی، نقشی است که در توسعه محل برگزاری آن رویداد ایفا می‌کند. المپیک در مقیاسی، تاثیرات ماندگار در لندن دارد و اجلاس غیرمتعهدها در مقیاسی دیگر بر تهران اثر گذاشته است. برخی هتل‌ها، بازسازی کامل و برخی بزرگراه‌ها «نو نوار» شده‌اند. همان‌طور که از برگزاری سازمان کنفرانس اسلامی، یک مرکز همایش‌های بین‌المللی در تهران مانده است. خبرنگاری، می‌گفت، ای‌کاش اینترنت روزهای اجلاس، همان‌طور می‌ماند. پرسرعت و بدون مشکل. حالا از اجلاس «نم»، خاطراتش مانده است...

سرپناهی کوچک با اجاره‌ای بزرگ

عکس: آیدین رهبر، شرق

شرق: نیمه شهریور نیز سپری شد و فصل جابه‌جایی، روزهای پایانی خود را می‌شمرد. تابستان نفس‌های آخر را می‌کشد اما گرمای خود را به بازاری داده است که یک سوی آن را رکود گرفته و سوی دیگرش را اجاره‌های بالا.

صحبت از بازار مسکن است. بازاری که خرید و فروش در آن به دلیل بالابودن قیمت‌ها به رکود افتاده و اجبار به داشتن سرپناه مستاجران را وادار کرده تا اجاره‌های بالایی که صاحبخانه‌ها می‌خواهند را بپذیرند. نپذیرفتن اجاره‌های چند صدهزار تومانی، مستاجران را به محله‌های پایین‌تر پایتخت هدایت کرده و حالا افزایش تقاضا محله‌های پایینی شهر را نیز زیر سایه اجاره‌های بالا برده است. اجاره یک واحد آپارتمان ۴۲ متری در جنوب غربی پایتخت، یعنی در خیابان قصرالدشت ۱۲میلیون پول پیش می‌خواهد با ۲۵۰هزار تومان اجاره ماهانه. رهن یک واحد مسکونی در همین محله نیز ۲۰میلیون تومان است. کمی متراژ که در این محدوده تغییر می‌کند و بزرگ‌تر می‌شود، اجاره نیز قد می‌کشد، یک واحد مسکونی ۵۰ متری در این محله با ۱۰میلیون ودیعه و ۴۰۰هزار تومان اجاره ماهانه، قیمت گذاشته شده است. ۴۲ متر آپارتمان نوساز در محله خوش- مالک اشتر نیز شش‌میلیون تومان پول پیش را از مستاجران طلب می‌کند با ماهی ۴۰۰هزار تومان اجاره. در خیابان نواب، محدوده چهارراه سالار یک واحد آپارتمان نوساز ۵۰ متری با پنج میلیون پول پیش و ۵۰۰هزار تومان اجاره ماهانه، برای اجاره گذاشته شده است. ۵۰ متر آپارتمان در هفت‌چنار نیز بین سه تا پنج‌میلیون پول پیش می‌خواهد و ۴۰۰ تا ۴۳۰هزار تومان اجاره ماهانه. در جنوب شرقی تهران نیز وضع به همین صورت است. در خاوران یک واحد آپارتمان ۵۰ متری با ۱۰میلیون و ماهی ۴۳۰هزار تومان اجاره داده می‌شود. کمی که خیابان‌ها بالاتر می‌آید، همراه با اجاره‌های ماهانه، ودیعه‌ها نیز افزایش چندمیلیونی می‌یابند. در خیابان آزادی روبه‌روی بهبودی ۵۰ متر آپارتمان با پارکینگ و انباری ۲۰میلیون پول پیش می‌خواهد با ماهی ۳۱۰هزار تومان اجاره ماهانه. در خواجه‌نظام نیز آپارتمانی ۵۰ متری با ۲۰میلیون ودیعه و ماهی ۲۳۰هزار تومان برای اجاره گذاشته شده است. می‌توان همین متراژ را در خیابان قزوین با ۲۰میلیون رهن کرد. در کارگر جنوبی چهارراه لشگر نیز برای اجاره همین متراژ واحد مسکونی باید ۱۰میلیون پول پیش کنار گذاشت با ماهی ۵۰۰ هزار تومان اجاره. در محله‌های غربی و شمال‌غربی پایتخت که بسیاری دسترسی به محله‌های مرکزی شهر به‌خصوص برای خانواده‌هایی که خودرو شخصی ندارند را کمی سخت می‌دانند، اجاره آپارتمانی کوچک‌تر از ۵۰ متر ماهی ۴۰۰ تا ۵۰۰هزار تومان اجاره می‌خواهد بدون اینکه نگاهی شود ودیعه درخواستی چقدر است. در جنت‌آباد شمالی یک واحد ۴۵ متری با ۲۰میلیون پول پیش و ماهی ۴۵۰هزار تومان برای اجاره پیشنهاد شده است. در سردارجنگل نیز یک واحد ۴۰ متری بدون پارکینگ ۱۰میلیون پول پیش می‌خواهد با ماهی ۶۰۰هزار تومان اجاره. این قیمت‌ها در حالی از سوی موجران پیشنهاد می‌شود که می‌توان آپارتمانی ۷۰متری را نیز در این محله‌ها با شرایطی مشابه پیدا کرد. این امر نشان می‌دهد تا چه حد بازار مسکن زیر سایه سلیقه موجران فرو رفته و کسانی که ملکی ندارند نیز با توجه به اینکه توان خرید واحد مسکونی ندارند، چاره‌ای جز پذیرش این قیمت‌های سلیقه‌ای نمی‌بینند. مثلا در حالی در سردار جنگل آپارتمانی ۴۰ متری و بدون پارکینگ ۱۰میلیون با ماهی ۶۰۰هزار تومان برای اجاره گذاشته شده است که می‌توان آپارتمانی ۶۸ متری را در این محدوده با پارکینگ ۱۰میلیون با ۶۵۰هزار تومان اجاره کرد. نمایش قیمت‌های سلیقه‌ای به همین جا ختم نمی‌شود. در پونک آپارتمانی ۵۰ متری ۱۰میلیون با ماهی ۷۵۰هزار تومان اجاره ماهانه، قیمت‌گذاری شده و این در شرایطی است که همین متراژ در بلوار فردوس با ۱۰میلیون پول پیش و ماهی ۸۰۰هزار تومان برای اجاره گذاشته شده و با شرایطی مشابه و حتی سه متر بزرگ‌تر را می‌توان در این بلوار با هشت‌میلیون پول پیش و ماهی ۶۰۰هزار تومان پیدا کرد. در محله‌هایی که به شرق تهران نزدیک‌تر است، مثلا در خیابان دبستان یک واحد آپارتمان ۵۰ متری در طبقه چهارم بدون پارکینگ و آسانسور ۲۴میلیون ودیعه با ماهی ۳۰۰هزار تومان، برای اجاره گذاشته شده است.در میدان امام حسین این متراژ آپارتمان را باید با پنج‌میلیون پول پیش و ۴۵۰هزار تومان اجاره کرد. در سبلان شمالی واحد مسکونی ۴۸ متری را نیز ۳۳میلیون رهن داده می‌شود و در خواجه عبدالله آپارتمانی ۵۰ متری ۲۰میلیون ودیعه و ۴۵۰هزار تومان اجاره می‌خواهد. پنج متر بزرگ‌تر را در تهران نو باید با ۱۵میلیون ودیعه و ماهی ۴۰۰هزار تومان اجاره کرد.

رشد تقاضای خرید برای آپارتمان‌های زیر ۳۰ متر

افزایش تقاضا برای واحدهای مسکونی کوچک در مناطق جنوبی و مرکزی شهر تنها به بازار اجاره‌بها محدود نمی‌شود. مهر در گزارشی از رشد تقاضا برای خرید واحدهای زیر ۳۰ متر حکایت کرده و می‌نویسد، گرانی آپارتمان در تهران موجب شده خانواده‌های دو نفره، بازار سوییت‌های تهران را در اختیار بگیرند و مالکان هم رغبت بیشتری به ساخت این واحدها داشته باشند. افزایش خانه‌های کوچک و سوییت‌ها در پایتخت نشانگر استقبال مردم و متقاضیان نسبت به خرید یا اجاره آپارتمان‌هایی با متراژ کم است به طوری‌که این واحدها وقتی از سوی مالک عرضه می‌شوند به سرعت به فروش می‌رسند و همچنین اجاره آنها آسان‌تر از خانه‌هایی با متراژ بالاست. برهمین اساس، به دلیل افزایش اجاره‌بها برخی از خانواده‌های دو نفره تصمیم می‌گیرند که در واحدهای کوچک و سوییت‌ها زندگی کنند و در واقع می‌توان گفت خانواده‌های دو نفره، بازار سوییت‌ها را در اختیار گرفته‌اند. همین امر باعث شده مالکان به ساخت خانه‌های کوچک و سوییت‌ها تمایل بیشتری نشان دهند تا به دلیل افزایش روز به روز تقاضا در این بخش، سود بیشتری را هم به دست بیاورند. در این بین برخی از مالکان به‌خصوص در مناطق شمالی تهران، این واحدها را مبله اجاره می‌دهند که یک ویژگی مناسب برای اجاره بهتر این آپارتمان‌هاست. همچنین مالکانی که در نزدیکی مترو یا دیگر وسایل حمل‌ونقل عمومی ساخت‌وساز می‌کنند، بیشتر به ساخت خانه‌های کوچک می‌پردازند تا به این وسیله متقاضیانی که عمدتا شاغل هستند با قیمت بیشتری برای خرید یا اجاره جذب کنند. براین اساس به غیر از خانواده‌های کوچک، برخی مسافران خارجی هم مشتری این سوییت‌های مبله هستند که البته اجاره‌بهای خود را هم به صورت ارزی پرداخت می‌کنند که عمدتا هم به دلار است. در واقع تغییر فرهنگ و افزایش قیمت‌ها از جمله عواملی هستند که رشد خرید و اجاره‌نشینی واحدهای کوچک را در پایتخت افزایش داده و البته موجب رشد قیمت در این بخش هم شده است. یک واحد ۳۰ متری یک‌خوابه در خواجه نظام با عمر هفت‌ساله به قیمت ۸۱میلیون تومان به فروش می‌رسد و یک واحد ۲۸ متری در میدان رازی یک خوابه بدون پارکینگ و انباری ۴۱میلیون تومان قیمت‌گذاری شده است. آپارتمانی به مساحت ۳۰ متر در الهیه متری هفت‌میلیون تومان به فروش می‌رسد و یک واحد ۲۰ متری در سبلان شمالی با پارکینگ ۵۹میلیون تومان قیمت‌گذاری شده که مالک ۱۰میلیون تومان از این قیمت را برای پارکینگ عنوان کرده است. همچنین برای یک سوییت ۳۵ متری در خیابان آزادی- استاد معین با پارکینگ ۱۰میلیون تومان رهن و ۲۵۰هزار تومان اجاره تعیین شده است و ۳۰ متری در خیابان فرجام با سه‌میلیون تومان ودیعه و ۳۵۰هزار تومان، اجاره داده می‌شود. برای یک واحد ۲۰ متری در امام حسین هم چهارمیلیون تومان رهن و ۳۰۰هزار تومان اجاره تعیین شده و سوییت ۱۲ متری در قلهک هم سه‌میلیون تومان رهن و ۳۵۰هزار تومان به اجاره می‌رسد.

احتمال توقف تولید کاغذ روزنامه در کشور

فارس: دبیر سندیکای تولید کاغذ و مقوای ایران گفت: در صورت ادامه فشار در تثبیت قیمت و عدم تخصیص ارز مرجع به صنعت، تولید کاغذ روزنامه در کشور متوقف خواهد شد. «طاهر شبیری» در یک نشست خبری اظهار داشت: در حال حاضر توسعه صنعت کاغذ و مقوا بیشتر به سمت صنعت بازیافت سوق پیدا کرده و سرمایه‌گذاری در بازیافت با اولویت همراه است. وی ادامه داد: در سال ۸۵ برای اولین بار هدفمندی یارانه‌ها در صنعت کاغذ اتفاق افتاد، تا این یارانه به مصرف‌کننده داده شود، به همین دلیل قرار بود، دولت حمایت‌هایی از صنعت کاغذ انجام دهد، تا امکان حفظ بازار و رقابت با تولیدکنندگان خارجی وجود داشته باشد. وی افزود: اما این اتفاق با تاخیر همراه بود و برای مدت سه تا چهارسال نتوانستیم از حمایت تعرفه‌ای در این صنعت برخوردار شویم. شبیری با بیان اینکه تولیدکنندگان کاغذ سعی کردند، بازار در حد امکان خود جوابگو باشد، تصریح کرد: با توجه به تغییراتی که در پارامترهای تولید به وجود آمد، افزایش قیمت در تولید کاغذ اتفاق افتاد و در چنین شرایطی برداشت چوب کاهش یافت و قیمت مواد اولیه داخلی با افزایش همراه شد. دبیر سندیکای تولیدکنندگان کاغذ و مقوا توضیح داد: علاوه بر این، محدودیت‌های بین‌المللی و مشکلاتی در ارتباطات بانکی نیز باعث ایجاد موانعی در تامین مواد اولیه و قطعات یدکی صنعت کاغذ و مقوا شده است که جدیدترین آنها تفاوت نرخ ارز است. به گفته دبیر سندیکای کاغذ و مقوا، نرخ ارز در ابتدای سال‌جاری برای صنعت کاغذ ۱۲۲۶ تومان بود که در حال حاضر افزایش یافته و این مساله باعث تغییر پارامترهای تولید شده است، اما در مقابل، دولت انتظار تثبیت قیمت‌ها را از صنعت کاغذ و مقوا دارد. وی تاکید کرد: زمانی که پارامترهای تولید با نوسان همراه است، نمی‌توان تثبیت قیمت‌ها را اعمال کرد. وزارت صنعت و ارشاد حمایت مناسبی نکردند

وی با اشار به تاکید مقام معظم رهبری بر لزوم حمایت از صنعت کاغذ در نمایشگاه کتاب، گفت: انتظار است که وزارت صنعت و ارشاد و دستگاه‌های مرتبط حمایت مناسبی را از صنعت کاغذ داشته باشند، اما نه تنها این اتفاق نیفتاد، بلکه نرخ ارز مرجع نیز برای خرید مواد اولیه و خرید کاغذ حذف شد. شبیری با اشاره به نقش کاغذ در بسته‌بندی دارو و موادغذایی، این سوال را مطرح کرد که آیا افزایش قیمت کاغذ بر قیمت تمام شده این صنایع تاثیرگذار نیست و چرا باید تولید کاغذ از منابع خارجی از ارز مرجع برخوردار نشود؟ وی با بیان اینکه در حال حاضر قیمت‌گذاری کاغذ روزنامه با تثبیت روبه‌رو است، گفت: در شرایط فعلی تولید کاغذ روزنامه زیان‌آور است و اگر حتی ۴۰درصد افزایش قیمت در مورد این کاغذ اتفاق بیفتد، باز هم به سوددهی نمی‌رسیم و فقط قیمت تمام شده و تولید سر به سر خواهد شد.

گذر

کج سلیقگی و بی‌برنامگی در وزارت صنعت

■ **فارس:** رییس کمیسیون کشاورزی مجلس گفت: کج‌سلیقگی‌ها و اهمال‌کاری‌های وزارت صنعت باعث ایجاد مشکلات قیمت مرغ و گوشت و واردات بی‌رویه در کشور می‌شود. عباس رجایی در پاسخ به تغییر شرایط آب و هوایی و خشکسالی آمریکا و اروپا و احتمال تغییر اقلیم در ایران در زمینه لزوم برنامه‌ریزی کشاورزی اظهار داشت: ظرفیت تولید کشور با همین شرایط آبی و هوایی وضعیت خوبی دارد و نگران‌کننده نیست. رییس کمیسیون کشاورزی مجلس با انتقاد از سیستم تامین و توزیع نهاده در کشور افزود: اگر برخی نهاده‌های تولید مانند کود در بخش زراعت، دان مرغداری‌ها و علوفه دامداری‌ها را به موقع انجام دهیم و اجازه دهیم اتحادیه‌ها ورود کنند هیچ مشکلی در زمینه تولید نخواهیم داشت. وی با اشاره به مشکلات اخیر پیش آمده در زمینه قیمت مرغ و گوشت گفت: به دلیل کج‌سلیقگی و اهمال‌کاری‌هایی که در وزارت صنعت سال گذشته اتفاق افتاد، این مشکلات به‌وجود آمد. رجایی گفت: نیاز به واردات مرغ و گوشت در کشور نیست. این محصولات به حد کفایت در داخل تولید می‌شود و در بدترین شرایط واردات گوشت کشور ۵۰هزار تن بوده که آن هم برای واحدهای صنعتی استفاده می‌شود.

واردات گندم از هند و پاکستان مشروط شد

■ **ایسنا:** در پی اعلام خبر امضای قرارداد میان ایران و پاکستان برای واردات گندم به ایران، معاون مدیرکل دفتر مقررات واردات سازمان توسعه تجارت توضیحاتی دراین‌باره ارایه کرد. ساسان خدایی با بیان اینکه واردات گندم طبق ضوابط بهداشتی انجام می‌شود، گفت: بنابراین هرگونه ثبت سفارش یا قرارداد واردات گندم منوط به طی مراحل قانونی از جمله ضوابط بهداشتی است. وی افزود: گندم چه از طریق بخش خصوصی و چه از طریق بخش دولتی به کشور وارد شود، باید ضوابط بهداشتی و قرنطینه را طی کند، بنابراین امکان واردات محصول غیربهداشتی به کشور وجود ندارد. او ادامه داد: موضوع قرارداد توسط دولت یا بخش خصوصی باید توسط متولیان آن توضیح داده شود، اما آنچه مطمئن هستیم این است که بدون طی مراحل قانونی و از جمله رعایت ضوابط بهداشتی امکان واردات وجود نخواهد داشت. پیش از این در پی انتشار خبر واردات گندم از پاکستان و هند اعلام شده بود که گندم‌های این دو کشور آلوده‌اند. همچنین سازمان توسعه تجارت در پی انتشار این خبر اعلام کرد که پیش از این هیچ محموله گندمی از این دو کشور وارد نشده است.

اعلام قیمت جدید لبنیات به‌زودی

■ **ایسنا:** سرپرست معاونت توسعه بازرگانی داخلی وزارت صنعت، معدن و تجارت از تشکیل کارگروهی برای بررسی قیمت لبنیات خبر داد و گفت: با توجه به اینکه در جلسه قبل برای بررسی قیمت لبنیات کارگروه تشکیل شد، قرار است این کارگروه مواردی را آنالیز کرده و در جلسه بعد مطرح کند. احمد رادمرد ادامه داد: قرار است این کارگروه قیمت نهاده شیرخام و هزینه‌های صنعت لبنی و دامداری را محاسبه کرده و در جلسه بعد برای اعلام قیمت لبنیات براساس آن تصمیم‌گیری کند. وی با بیان اینکه در جلسه قبل قیمت‌گذاری لبنیات مقرر شد تا زمان تشکیل جلسه بعدی همان قیمت‌های قبلی اعمال شود، گفت: بر این اساس شیر خام با پایه بار میکروبی یک‌میلیون، ۷۵۰ تومان عرضه می‌شود. به گفته او در حال حاضر با توجه به درخواست اتحادیه و صنعت لبنیات قرار شد در این کارگروه روی قیمت‌ها تجدیدنظر شده و با توجیه‌های فنی و علمی روی این موضوع تصمیم‌گیری شود. در حال حاضر قیمت نهایی توزیع شیر پاستوریزه بسته به نوع بسته‌بندی آن ۱۱۰۰ تومان، ماست ۲۴۰۰ تومان و پنیر نیم‌کیلویی یو.اف با ۱/۵درصد چربی ۲۴۰۰ تومان است.

مجتمع فولاد مبارکه

آگهی فراخوان عمومی

موضوع فراخوان : نصب لوله کشی به قطر ۶۰۰ mm از اسکیل پیت (PS۲) به سمت کلریناتور (CL) واحد تصفیه خانه نورد گرم به صورت قسمتی دفنی و قسمتی در کار در شرکت فولاد مبارکه

مبلغ ضمانت نامه: ۸۰،۰۰۰،۰۰۰ (هشتاد میلیون) ریال

* ضمانت نامه فوق می بایست در مرحله پیشنهاد قیمت تهیه گردد و در حال حاضر نیاز به ارائه آن نمی باشد.

نحوه دریافت فرم های خوداظهاری: سایت شرکت فولادمبارکه www.mobarakeh-steel.ir ← خرید و تأمین کنندگان ← خرید ← مدیریت قراردادهای خرید ← پرسشنامه ارزیابی کیفی پیمانکاران ← پیمانکاران نصب و راه اندازی

مدارک لازم:

۱. اخذ فرم های خوداظهاری از سایت فولاد مبارکه، تکمیل و تأیید آنها

۲. ارائه رزومه کاری همراه با مستندات مربوطه

مهلت ارسال اسناد: ۱۳۹۱/۰۶/۲۵

نحوه ارسال مدارک: تکمیل فرم خوداظهاری و تحویل کلیه مدارک تکمیل و تأیید شده به قسمت قراردادهای خرید شرکت فولاد مبارکه

آدرس: اصفهان- مبارکه- شرکت فولاد مبارکه - ساختمان مرکزی- قراردادهای خرید- کد -۱۴۸ صندوق پستی ۱۱۱۲۱-۸۴۸۸۱

* ارایه مدارک و سوابق هیچ گونه حقی را برای متقاضیان ایجاد نخواهد کرد.

* ضمناً هزینه درج آگهی مناقصه فوق به عهده برنده مناقصه خواهد بود.

در صورت نیاز به اطلاعات فنی با شماره تلفن ۶۲۰۱-۰۳۲۵۵۴۳ و اطلاعات بازرگانی با شماره تلفن ۳۶۴۵-۰۳۲۵۵۴۳ تماس حاصل فرمایید.

روابط عمومی شرکت فولاد مبارکه اصفهان

کد: ر- ۹۱۱۱۵